

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatalban vesző föl.

A felfüggesztett gazdasági egyesület.

Pécs, 1898. augusztus 2.

(d.) Annyi bizonyos, hogy a huszonöt éves jubileumot nem mindenütt szokták egyformán megünnepelni, de hogy valamely egyesület huszonöt éves fenállásának fordulóját olyképp ünnepelje, mint megyei gazdasági egyesületünk, arra eset még alig volt.

Akik nem szoktak elfogultan itélni, azoknak be kell látniok, hogy a baranya-megyei gazdasági egyesület huszonöt éves fenállása alatt hiven és becsületesen teljesítette nagy horderejű s fontos misszióját. Nem használta ugyan a hűhó nagy dobját, de csendben annál áldásosabb tevékenységet fejtett ki a közgazdasági ügyek fejlesztése körül. Szaklapjával oktatta és felvilágosította a népet a gazdálkodás modern fejlődésével járó teendők felől, felkarolta az állattenyésztést s előmozdította a szemlék segítségével felkeltett nemes versengés által annak fejlődését. Jutalmakkal hatott a faiskolák ügyére s így nagy érdemeket szerzett a befásítás és gyümölcsstermelés elhagyatott állapotának fellendítése körül. Rendezett ekeversenyt, géppróbat, kiállítást és sok más egyebet, miket egész lajstrom volna felsorolni. Szóval nem volt a gazdasátnak olyan ága-boga, a melyre figyel-

mét ne terjesztette volna ki. S ime egyszerre és egész váratlanul mégis beütött a katasztrófa!

Megtörtént ugyanis — a mi manapság már nem is megy ritkaság számba — hogy egy ember megtévelyedett s zavarában ahhoz nyult, amihez voltaképp nyulnia nem lett volna szabad. Ennek a ténynek az egyesületre nézve bekövetkezett végzettségét az a körülmény idézte elő, hogy ez az ember nem volt más, mint a gazdasági egyesület feje: maga az elnök.

De minek bolygassuk ezt tovább, hiszen a történet dolgok a nagyközönség előtt eléggé ismeretesekek. Akadtak aztán jó urak, akiknek sietősebb dolguk nem volt, mint miniszteri kiküldöttet kérni a nyakunkba. Meg is jött ez, az elnök bűnéért az egyesület megrendszabályozására való teljhatalommal s azzal kezdte meg működését, hogy az egyesület összes működését felfüggesztette, pedig alapjában véve az egyesületet is csak az a hiba terhelte, a mely talán még nagyobb súlylyal nehezedett magára a miniszteriumra is: az elnökbe helyezett föltétlen bizalom s az ennek folyományát képező laza ellenőrzés.

De hát még baranyai felfogás szerint sem lehetett az másképp, mint hogy a zavart dolgokat rendezni kell, a hiányokat felderíteni szükséges, hogy így tiszta át-

tekintést nyerhessünk arról, hogy miként áll az egyesület anyagi állapota.

Azóta azonban sok olyasmi történt, ami a dolog folyásán nagyot változtatott s ha a felfüggesztés annak idején indokolt volt is, annál sürgősebb szükségképpen a felfüggesztett működésnek újra folyamatba vételét.

Ha nem is tudnók a sajtó révén, hogy a mutatkozó hiányzó összegek időközben fedezve lettek, eléggé igazolná ezt az a kettős körülmény, hogy a megtett büntető feljelentés visszavonatot s az illető szabadlára helyeztetett.

Mindez már hónapokkal ezelőtt történt s az egyesület működése még a mai napig is felfüggesztve van. A nagy közönség már kezd kételkedni a szárnyra bocsátott hírek valóságában s már-már hajlandó azt hinni, hogy az egyesület mégis valami nagy bűnben leledzik, mert sehogysem képes megérteni, hogy mire való az egyesület működésének reaktiválásában tanúsított ez a nagy késedelmezés, ha a viszonyok már teljesen rendezve vannak. Ugy halljuk, hogy az egyesület titkárát s a szaklap szerkesztőjét minden oldalról azzal a kérdéssel ostromolják, mi lesz már az egyesülettel s mért nem kezdi meg már folytatályagos működését? Mért nem jelenik meg már az az igénytelen kis lap, a Gazdasági Néplap, a mely a közügy szolgálá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy kincse volt . . .

Egy kincse volt szegény szívemnek:
A te édes, tiszta szerelmed.
Könnyelműen, botor szeszélylyel,
Más szórta azt is szerte széjjel.

S a durva kéz mit el nem ére,
Mert rejtve volt szívem mélyére —
Azt meg ugy-e te kéred vissza,
Csalódva és bennem se' bizva.

Fonyadt virágok, kis levélke:
Ennyi a mult egész emléke . . .
Mért kell még ezt is visszaadnom,
Hogy épen semmim sem maradjon!?

Szigeti Károly.

Tavaszi álom.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Virágos, buja zöld füvel takart mezőben jártam. Könnyű, langymeleg fuvalom játszott a virágokkal. Lágyan ringott az üde zöld fűtenger a szellő nyomában. A sokszínű virágok illata összekeveredett a friss, tavaszi föld illatával. És én kéjjel, boldogsággal szivtam föl ez illatot . . .

A lelkem, az agyam mámorba ringató-

zott. Kéjes zsidbadás futott végig tagjaimon. Valami úgy huzott, csalogatott, hogy odatemetkeztem a haragoszöld fűbe, odaboruljak az anyaföldre.

De én csak futottam tovább.

Távol a völgy határánál magas, meredek hegy látszott. Oldalain vadrózsák nyitak a bokrok közt, tetején illatos fenyőerdő nyujtózott végig.

Oda vágytam föl a hegyre. Ott fönnt véltem megtalálhatni az igazi életet.

És csak futottam tovább.

Élet, öröm, boldogság mindenhol, a hova néztem. Illatárban uszott a lég, madárdaltól visszhangzott a berek.

A lelkemre, az agyamra újra ránehezedett a mámor. Tagjaimat újra elfogta a zsidbadás. Csak lassan tudtam előre törni. Az illatos, üde tavaszi fű úgy csalogatott, úgy hívogatott.

És én beledőltem ebbe a hullámzó fűtengerbe, beletemetkeztem az illatot lehelő virágokba és kéjjel szivtam föl a föld friss, tavaszi illatát.

Ez az élet, a boldogság.

De mi ez? Valami hideget, bántóan hideget éreztem tagjaimon. Férges voltak, undorító, csuszó-mászó élősdiek, melyek itt tanýáznak a zöld fűben, az illatos, sokszínű virágok szomszédságában.

Végtelen undor szállt meg. Felugrottam és futottam tovább. Ugy bántott a tudat, hogy itt, a hol nyugalmat, boldogságot véltem föltalálni, csak undorító férgeseket találtam.

Már nem láttam oly szépnek a zöld fűtengert, a himes virágokat. Csak futottam tovább több csalódással, kevesebb reménnyel.

Félni kezdtem, hogy ott fenn a hegytetőn is csak férges, undok, bűzös élősdiek várnak.

De nem volt erőm visszafordulni.

Csak siettem, törtem előre. És mintha minden megváltozott volna körülöttem.

Mintha az eddig magányos, csendes völgy megnépesült volna. Alakokat láttam.

Amott egy öreg, kopottas asszony áll. Ruhája szakadozott, foltos. Az arcán is meglátszik az idő vasfoga. Ráncos az arc, de azért leolvashatni róla a hajdani szépség nyomait. A szemeiben is van még valami a mult fiatal-ságából, tüzeből. Koldul ez asszony. Kiaszott, sovány kezeit félénken nyujtja a járókelők felé. És recsegő, kopott hangon rebegi el a köszönet, az áldás szavait.

Majd gyermekek jönnek feléje. Három rózsás arcú, üde gyermek. Vidáman csacsognak s nevetgélnek. Mikor megpillantják az agg koldusasszonyt, odasietnek hozzá s egy-egy krajcárt csusztatnak az asszony kérges tenyerébe. Aztán félénken futnak el tőle és aztán csacsognak, kacagnak tovább . . .

A koldusasszony meg hosszan néz utánuk. Átjárja a lelkét a gyermekek vidám kacaja és csak megered a könnye s lassan hull alá ráncos arcán. Ugy érzi, mintha a mult megelevenednék előtte a gyermekek láttára.

És csak nézi tovább a tovatűnő gyermekcsoportot. Majd meg halkán susog valamit.

tában a lefolyt 24 év alatt házi barát-ként tudta magát a földműves nép kis otthonába bekvártélyozni? De leginkább azon csodálkozik mindenki, hogy épen most, mikor a mezőgazdasági érdekek intenzívebb felkarolása képezi állítólag a kormány célját, a magyar szakminiszterium nem érzi ennek az egyesületnek a hiányát, mikor ez eddig oly készséges közeg, közvetítő és szócso volt a kormány és nép között. Hol van Lekky, a most már valóságos miniszteri titkár, hogy nem jön le és nem iparkodik feloldani azt, a mit a hivatalos buzgóságában megkötött? Mért nem oldja fel az egyesületet az immár teljesen céltalan kötelek alól?

Mint mindenütt, úgy itt is felvethetjük a kérdést: van-e szükség erre az egyesületre, vagy nincsen?

Ha van rá szükség, a miről különben mindenki teljesen meg van győződve, úgy nem szabadna csak percekig is késni, hogy annak tevékenysége ismét folyamatba tétessék. Minden egyes napi késedelem ez irányban határozott mulasztás, a melyet helyrehozni alig lehet. S ha azt akarjuk, hogy az egyesület csakugyan vezetője, tanácsadója és szellemi irányítója legyen a földműves gazda-közönségnek, akkor mire való az indokolatlan huza-vona s mért nem adják vissza mielőbb tulajdonképeni rendeltetésének?

Ha pedig irányadó helyen minden várakozás ellenére talán úgy vélekednének, hogy főleg a gazdáknak ez a társulása, a melynek sem gyakorlati célja, sem pedig kimutatható haszna nincsen, akkor meg mért tartják Mahomed koporsójaként függve ég és föld között, hisz létjogosultság nélkül fennállásának magyarázata egyáltalán nincsen.

Azt mondják, hogy az egyesület beléletében is holmi rendtelenségek vannak, melyeket orvosolni kell. Nem is csodálko-

— Vajha itt kezdhethem még egyszer az életet!

És csak könnyezik tovább és várja az alamizsnát . . .

És változik a kép újra. Eltűnik az agg koldusasszony és új alakokat látok.

Magas, karcsu női alak megy előttem. Tagjait gyászruha fűdi. Lassan, szomoruan halad. Egész valóján a megtestesült, végtelen fájdalom tükröződik vissza. Szemeiben is ott ül a gyász, a beszédes fájdalom.

Nem néz körül, nem érdeklik őt a járókelők, nem a vásári zsivaj. Csak megy tovább lassan, szomoruan . . .

Utjában egy gyászos, szomorú menettel találkozok. Halottat visznek, azt kísérik utolsó utjára.

A gyászruhás nő megáll s megvárja, míg a menet elhaladt. Sokáig nézi az egyszerű fakoporsót. Majd meg halk, elhaló hangon susog valamit.

— Vajha itt lennék már én is!

És egy könnyet törül ki azokból a bánatos szemekből.

Én megálltam. Hosszasan néztem ezt a gyászos alakot. Majd meg eszembe jutott az a másik, az öreg koldusasszony. Milyen különös is ez!

Az öreg, a nyomoruságos koldusasszony ragaszkodik az élethez, szeretné előlről kezdeni. És az ifju, életteltelt nő megelégette az életet, óhajtja az elmulást, a halált.

Lelkem tűnődve gondolkozik ezen. Nem tudom megérteni, nem tudom fölfogni. Ez az élet titka, megfajthetetlen, rejtelmes titok.

nánk rajta, ha lennének, mert a laza ellenőrzés ilyen gyümölcsöket szokott teremni. De feltéve, hogy így áll a dolog, ez csak egy okkal több arra nézve, hogy az egyesület felszabaduljon s minél előbb hozzáláthasson belső újraszervezéséhez.

Vannak megyénkben — hála Istennek — tekintélyes számmal oly kiváló és tekintélyes férfiak, kik hazafias készséggel vennék kezeikbe az újabb szervezés fonalát, kik a beszüntetett működést ismét a rendes kerékvágásba terelnék s egy újabb alapon megteremtenék az egyesület részére a második negyedszázados létjogot. De persze így, míg a feloldás be nem következik, nem tehetnek semmit.

Nem értjük első sorban földművelésügyi miniszterünk eljárását, ki az anyagi kérdések rendezése után is még mindegyre késik a kötve tartott egyesületet feloldani s nem enged szabad folyást önszervezési tevékenységének.

De nem értjük azok eljárását sem, kik azt a kért miniszteri megbízottat most újból vissza nem kérik. Ha sietős volt akkor a felfüggesztést kieszközölni, most már kétszeresen sürgős lenne a működés újra megindítása.

A sajtónak elengedhetetlen kötelessége ilyenmü késedelmezések káros hatását szóvá tenni: ezt a kötelességünket teljesítettük ez alkalommal: most már az illetékes körökön a sor, hogy a közügy érdekében meg is szivleljék a mondottakat.

H i r e k.

Pécs, 1898. aug. 2.

Füüdőlevél a — Balokányiból.

Budapesti asszony írja barátnőjének az alábbi »füüdőlevelet,« pécsi nyaralásáról. Füüdő-levélnek csak annyiban füüdőlevél, mivel leginkább az uszodával foglalkozik. Ami ennek

És csak futottam tovább. E két alak képe űzött, kergetett. És én csak siettem, rohantam előre. Nem mertem már körültekinteni. Félfem látni az életet, a halált.

Csak futottam előre . . .

Halk, fájdalmas nyöszörgést hallok. Mintha segítséget, enyhülést kérne valaki. Körülnézek. Nem messze tőlem egy alak fetreng a földön. Félfemzítelen tagjairól vércseppek szivárognak elő és az öreg, tehetetlen férfi egy rongydarabbal törli végig vérző tagjait.

Lelkemet végtelen szájalom fogja el. Odamegyek az öreghez. Vízbe mártott, tiszta kendővel végig törölöm vérző tagjait. Aztán felségitem az öreget. Alig tud lábán állani s úgy kell támogatnom, hogy el ne essék.

Az öreg hosszan, szomoruan néz rám. Majd beszélni kezd.

— Köszönöm ifju amit tettél velem. Azt hittem, hogy már itt kell elvesznem magamra hagyva, nyomorultan. Kitaszítottak a társadalomból, megteptek, megvetettek és aztán kilöktek. Pedig jobb sorsot érdemeltem volna. Szánakozva hallgattam az öreget. Fájt szenvedését, nyomorát látnom. Félfem kérdeztem tőle:

— Ki vagy te megvetett, megteptett alak?

És az öreg száraz, monoton hangon válaszolt:

— Nevem *Becsület*.

Felébredtem. Álom volt az egész. Egy langymeleg délutánon álmodtam.

Deér.

a kedves »eltrécselés«-nek megadja a jogot a nyomdafestékhez, azok az apró, de rendkívül jellemző és szokatlanul őszinte észrevételek, miket első sorban önmagáról, a pécsi férfiakról, a női uszoda életéről s a flirtról ír meg a budapesti menyecske. Finom, de karakterisztikus vonások, érdeklődéssel várjuk a levél folytatásait, (ha ugyan lesznek). De hadd szóljon ő nagysága:

— Édes Ilonám!

Egy farsangi bálról és egy nyári selyem ruháról való lemondás mégis reá bírta férjemet, hogy két óra szalmaövegygyé tegyem s ez időt itt Pécsen szüleimnél töltsen el, lelkemre kötve (mintha arra szükség lenne), hogy a Balokányi-füüdőt, melyet ez ideig minden nyáron használtam, most se hanyagoljam el.

Szabadságidőm fele lejárt s én — sajnos — az egészben csak tizenhét napot használhattam fel, mert az első napokban oly hidegek jártak, hogy teljes lehetetlen volt fürdenünk.

Most már jobb napok virradnak reánk, ha el is ront egy-egy napot az eső, ismét jobbra fordul az idő.

Egy hiányzik csupán a — férjem!

Hejh, hiába, most érzem, ki ő én nekem . . . Néki, azt hiszem könnyebb, mert bár nem csapodár a szive, jól tudom, hogy Ós-Budavárát nem kerüli el, ha mellette elmegy, biztos, hogy be is tér.

A füüdőt, ha egy kissé hüvösebb az idő, a férfiak elkerülik. Restelem róluik mindezt megírni, mert elvégre is földieim s tudom, hogy mindenki — még Zsuzsi szobaleányom is, a ki ugyancsak kemény szivü, mitsem enged mondani az ő földijéről Tóth Esvány cukszfűhrer urról — így tehát én sem akarom az én kedves földieimet megsérteni s nem is írom meg néked édes Ilonám, hogy lustáknak tartom őket . . .

De most veszem észre, hogy eltrécselek, holott rögtön jön az én rendes kompániam s erőszakkal hurcolnak el engem, megszidva, hogy a levélírást máskorra is hagyhatnám.

A füüdőben, bár nincs konyha, de ott az asszonyok annyi mindenfélét sütnék, főznek — elvileg, hogy elég lenne az összes ott levő leányok lakodalmára és sok fiatal asszonyt bele avatni a főzés titkaiba.

A flirtelést akkorra hagyom, ha Pesten leszek. Nem mintha kedvem nem volna rá, de tudod, meg van az oka, itt nagyon veszedelmes lenne, mert Pécs »nagyváros« bár, mégsem Pest s minden ártatlan flirtért elítélnének. Vagy legalább is — félreértenek és kész a pletyka! Fiatal asszonynak bajos itt gavallérral végigmenni a korzón, különösen, ha férje Pesten van. Erről különben még sokat lehetne írni, mert a pécsi asszonyok mindig sokat beszélgetnek magukról.

Ha beszélsz férjemmel, ismerve rábeszélő képességedet, kérlek, vedd reá, hogy jöjjön le egy kis időre, ne féljen, a panamáz nem ragadós, a pestiek pedig sokkal okosabbak, semhogy egy is olyasmivel gyanusítsa, hogy panamát tanulmányozni jön Pécsre.

Ég veled édes Ilonám, hiszem, hogy e levelem nem hagyod ismét két hétig válasz nélkül. Hived

Mártha.

Napirend 1898. augusztus 3-án.

Naptár: szerda, aug. 3. — Róm.-kath.: István megt. — Prot.: Eleazár. — Görög-kel.: (jul. 22.) M.-Mandolna. — Zsidó: Ab. 15. — Nap kél 4 óra 25 perckor; nyugszik 7 óra 14 perckor. — Hold kél 7 óra 41 perckor este; nyugszik 5 óra 54 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 19 Celsius fok meleg; légnymomás 754. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: zivatarok, hőemelkedés, száraz idő várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

— (Uj jogakadémiai tanár.) A dr. Kasza József halálával megüresedett jogakadémiai tanári állásra Hettyey Sámuel pécsi

püspök dr. *Angyal* Pál megyei ügyészi gyakornokot nevezte ki, ki már két éve tanára a felső kereskedelmi iskolában a váltójognak és nemzetgazdaságtannak s legutóbb szerezte meg a jogtudományi doktoratust már meglevő államtudományi doktorátusához. Legközelebb jelent meg egy tudori értekezése. »A munkamegosztás« címmel, mely a felső kereskedelmi iskola most befejezett évi értesítőjében is bennfoglaltatik. Dr. *Angyal* Pál személyében, dacára fiatal korának, kiváló erőt nyer a pécsi jogakadémia tanári kara s részünkről is csak gratulálhatunk e jól megérdemelt kinevezéshez. Értesülésünk szerint dr. *Angyal* Pál új állása mellett még a kereskedelmi iskolában is tovább fogja tanítani az ott általa eddig előadott tárgyakat.

— (**Az ügyvédi kamarából.**) A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Dr. *Repich* Gyula pécsi ügyvéd elhalálása folytán lajstromából törölte s irodája részére gondnokul Dr. *Günsberger* Samu pécsi ügyvédet rendelte ki.

— (**Névmagyarosítások.**) *Weisz* Károly, nagykanizsai illetőségű, pécsi lakos, vezetéknevét — belügyminiszteri engedéllyel — Polgárra magyarosította. — *Weisz* Mihály, ugyancsak pécsi lakos könyvelő Fehérre magyarosította nevét belügyminiszteri engedéllyel.

— (**Távozó tanár.**) Csak egy évig működött Pécsen a felső kereskedelmi iskolában *Báthory* Ferenc tanár s ezen év alatt is kartársainak és tanítványainak elismerését és szeretetét vivta ki szakértelmével és a gondjaira bizott tanítványok gondos vezetésével. Most megválasztották Nagyváradra a volt Propper-féle kereskedelmi iskola tanárává, a melyet most a nagyvárad kerületi csarnok vett át és a hol *Báthory* Pécsre jövelele előtt tanár volt. Ugy látszik ott is általános méltánylást érdemelt ki működésével, mert most pályázaton kívül választották meg az intézet tanárává, minek következtében meg fog válni a pécsi kereskedelmi iskolától, mely kiváló tanerőt birt benne.

— (**A somogy megyei tanítóegylet**) 1898. évi rendes közgyűlését augusztus hó 24-én, Somogyváron tartja meg. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Főjegyzői jelentés. 3. A munka szeretete és a szeretet munkája a tanítóban. (Felolvasás). 4. A pénztárnok és a pénztárvizsgáló bizottság jelentése. 5. Költségvetés és segélyzés. 6. A választmány és a járáskörök indítványai. 7. Egyéb indítványok. 8. Tagok fölvétele. 9. A jövő évi közgyűlés helyének és idejének megállapítása. A közgyűlés kezdete d. e. 9 óra. Előzőleg reggeli 8 órakor választmányi ülés lesz. A múlt évi július 6-án Szigetváron tartott közgyűlés határozata értelmében a közgyűlésre Somogyvármegye minden tanítója hivatalos.

— (**Sikkasztás a szegzárdi gyámpénztárnál.**) E cím alatt közöltük tegnapi számunkban, hogy Szegzárdon Pappert Ferenc gyámpénztári segéd-könyvvívó addig 1950 forintban megállapított összeget sikkasztott el s hogy a sikkasztót letartóztatták. A további vizsgálat most már kiderítette, hogy az elsikkasztott összeg 6200 frt 92 kr-ra rug. A kár azonban hihetőleg megtérül egészen, mert Pappert neje s anyósa jót állottak érte s ezek

birtokán bekebelezéssel biztosították az elsikkasztott összeget.

— (**Alapítvány honvédtisztek árvái részére.**) A pesti izraelita hitközség fiárvaháza honvédtisztek és altisztek árváinak eltartására több alapítványi helyet létesített, melynek egyikét most fogják betölteni. Ez alapítványi helyre valláskülönbség nélkül vesznek föl honvédtiszti, vagy altiszti árvát. Fölvételért augusztus 25-ig kell a honvédelmi miniszterhez folyamodni.

— (**Adomány az egyházmegyei elaggott papok nyugdíj-intézetének.**) *Jakics* Szilveszter, darázi plebános az egyházmegyei elaggott papok nyugdíjintézete javára ötezer forintot adományozott, oly kikötéssel, hogy ezen összegnek évi kamatait élete fogytáig ő élvezhesse.

— (**Megrugta a ló.**) Ma reggel szerencsétlenül járt a vásárban *Jakab* Jánosné *Veréb* Franciska, szabolcsi lakosnő. A lóvásáron keresett valakit, mikor egy ló, a melyik mellett nagyon közel talált elhaladni, hozzárugott és el is találta. A rugás térde felett érte az asszonyt s még ez volt a szerencséje, mert ha térdén rugja meg a ló, összetörte volna a csontjait. Így is olyan sérüléseket szenvedett, hogy a kórházba kellett szállítani.

— (**A Fecske letört.**) A Fecske ott kezdte pályafutását a huszároknál. Huszárló volt, de mert egy nagy gyakorlaton megrokkant, kiselejtezték a trombitaszóra lépkedő büszke lovak közül. Ekkor a Fecske egy fiakereshez került, előbb rövid ideig hintósló lévén egy urnál, a kinek azonban egy szép napon mindenét, így hát a lovait és hintáját is ellicitálták. A fiakker előtt aztán évek hosszú során át járt a Fecske, míg végre egyszer már ebből is kivénhedett s a fiakkerestől egy téglahordó fuvarozhoz került. Itt várt pedig rá a legnehezebb munka. Nem is bírta ki, mert fogyott és gyöngült az ereje szemálmotást. Tegnap este épen az utolsó fuvarot vontatta volna le egy valamivel jobb husban levő társával a Szőlő-utcából, mikor egyszerre csak letört. Eldült a rud mellett és ott az utcán hamarosan ki is lehelte páráját. A Fecskét aztán a gypmester vitte el az utcáról s ezzel véget ért hanyatott életének története.

— (**Öngyilkossági kísérlet.**) A Madarász-uszoda melletti kis erdőben eszméletlenül találtak egy embert. Bevitték a városi kórházba, a hol csak nagysokára tért magához s most élet-halál közt lebeg. Kihallgatásakor bevallotta, hogy öngyilkos akart lenni; megunta az életét és ezért marólugot ivott, hogy meghaljon. A öngyilkosjelöltet *Feldwagner* Gábornak hívják s mesterségére nézve cipész. Családja nincs s ez is hozzájárult életuntságához, a mi végre kezébe adta a méregpoharat. Nagyon valószínű azonban, hogy nem hal meg, s gyógyultan jön ki a kórházból az életbe, melyet annyira megunt!

— (**A kritika.**) A dolog nélkül járkáló gyereknépségnek érdekes látivaló jutott részül ma délután. *Horváth* Árpád, fiatal pécsi festő rajzolta le a belvárosi templom bejáratát. Természetesen sok nézője akadt, a mint a délutáni árnyékban felállított rajztábla mellett szorgalmasan rajzolgató s legkitartóbb nézői a gyermekek voltak, a kik kíváncsian nézték a munka haladását, sőt még kritizáltak

is a nagy műértők, a mi azonban nem igen hozta ki nyugalmából a festőt, a ki mosolyogva hallgatta, midőn az egyik gyerek így szólt: A templomot rajzolja le? Megeszem a fejemet, ha lerajzolja úgy, a mint ott van . . .

— (**Esküvők.**) Ma három esküvő is volt a pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalban. Délután 6 órakor keltak egybe *Szivér* István megyei harmadaltjegyző és *Kaufmann* Alojzia, *Kaufmann* Nándor, pécsi kir. táblai bíró leánya. Az új párt *Majorossy* Imre polgármester adta össze. — Délelőtt *Bettelheim* Ignác, stolaci vendéglős tartotta egybekelését *Büchler* Juliával, *Büchler* Adolf szabóiparos leányával. — Délután négy órakor pedig *Fuchs* Samu nagybányai könyvelő kelt egybe *Klein* Irmával *Klein* Adolf, siklósi-utcai vegyeskereskedő leányával.

— (**Egyházmegyei hírek.**) *Mayer* Tódor, segédlelkészi minőségben Tolnára küldetett ki, a kisdoroghi plebánia adminisztrátorává kinevezett *Liebbald* Lajos helyére. — *Horváth* Paskál Podgajcira vikáriussá, *Göts* Sándor pedig egyházmegyei tanfelügyelő-segédde nevezettek ki.

— (**Meglopta a gazdáját.**) *Gondi* János rácpetrei lakos, téglásnál dolgozott Imre János, zala-szent-grothi illetőségű, huszonnyolc éves legény. Egy nap a gazda elment hazulról és legénye ezt az alkalmat felhasználva, négy forint készpénzt, egy pár fehéreneműt, nadrágot és csizmát összepakolt és ezen tárgyakkal megszökött. Mikor a gazda hazatért, meglepetéssel látta lakásában a rendetlenséget és számbavéve holmijait, a fent elősorolt tárgyak hiányát állapította meg. Az esetről a káros jelentést tett a hatóságnál, a mely megindította a nyomozást a megszökött legény után, a ki cselédkönyvét is magához vette gazdája ládjából és különös ismertető jele az, hogy mindkét szemére sandit.

— (**A kocsi alá került.**) Tegnap este hat óra tájban a vásárban könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt. Egy ember bandukolt, nem épen valami józan állapotban, a vásáron a kocsik között s egyszerre hogy s hogy nem, elvágódott az uton és egy kocsi alá került. A fejét esésközben odavágta egyik kerékagyhöz, úgy, hogy mindjárt előtötte a vér; de a kocsi gazdája még elég jókor meg tudta állítani a lovakat, úgy, hogy az elgázolástól megmenekült az ember, a kit bortól nehéz feje vitt a kocsi alá. Hívják pedig a szerencsétlenül járt embert *Deli* Ferencnek, falura való s »nézelődni« jött be a vásárra, mint ő maga vallotta. Hanem hát a »nézelődés«-ből ivás lett s ez okozta az ember szerencsétlenségét. Ápolás végett az irgalmasok kórházába vitték, honnan pár nap mulva gyógyultan mehet haza.

— (**Tolvaj koldus.**) A rendőrség szigorúan ellenőrzi a koldulási tilalom áthágását mostanában s nincs olyan nap, hogy öthet embert be ne kísérjenek a városházára a főkapitány elé tilos koldulás miatt. Ma is hat egyént fogtak rajta a kolduláson, a kik mind hely és munkanélküli csavargók s csak azért koldulnak, mert nem akarnak dolgozni. A hetedik elfogott koldus nemcsak csavargó, hanem tolvaj is, mert épen akkor fogta el egy rendőr, mikor a kaszárnya-utcában *Kis* György lakásából kijött, a hóna alatt egy összegyűrt

kabáttal. A kabátban még két kabát volt s mind a hármát a folyosóról emelte el a tolvaj koldus egy őrizetlen pillanatban. Kihallgatásakor a rendőrségen azt vallotta, hogy *Szopek* Jakabnak hívják s hercegmaroki illetőségű. Azonban semmi irás sem volt nála, mivel igazolni tudta volna magát. Így hát előbb beszerzik személyazonosságáról a hivatalos adatokat s aztán átkisérik az ügyészséghez.

— **(A cigány kára.)** *Kovács Retek* Ferenc, zombai cigány, még szombaton bejött a vásárra. Azonban már szombaton este olyan részeg volt, hogy a vásártérről hordágyon vitték be a kórházba. Hogy onnan ma kikerült, akkor jutott eszébe, hogy neki tíz forintja és személyigazoló jegye is volt. Persze, mikor bevitték a kórházba egyiket sem találtak nála s ma erről fel is világosították a rendőrségen. És a cigány bele is nyugodott, hogy a pénzt még szombaton ellopták valamelyik kocsmában tőle s csak egy igazoló jegyet kért, a mivel haza gyalogolhasson. Azt adtak is neki.

— **(Az elvált férj boszuja.)** Tegnap este kilenc óra tájban nagy riadalom volt a kálvária-utcán. Egyik háznak ablakait sorban bevverte egy ember, míg a házból sikoltozás és káromkodás hallatszott ki. Az ablakbeverő a háziasszonynak a férje volt, kitől az asszony nemrég elvált. Az ember most így állt rajta boszút. A sikoltozást természetesen az asszony vitte véghez; míg a káromkodás a nőnek unokatestvérétől eredt, a ki sietve futott a rendőrségre, hogy az ablakbeverő férjet feljelentse. Egy rendőr ki is ment a helyszínére, de már akkor az elvált férj nem volt ott. Kielegített boszúval mehetett el időközben; legalább erre mutat az a körülmény, hogy a házon egyetlen ablak sem maradt ép állapotban. Most majd a bíróság előtt számol le furcsa boszuja miatt.

— **(Megbokrosodott lovak.)** Ma délelőtt a felsővármház-utcából két megvadult ló ragadott nagy vágatva egy kocsit a buzatér felé, hol ma is állt az országos vásár. A kocsin senkisem ült s a lovak fékvesztetten rohantak előre. Már-már a legnagyobb néptömeg közé jutottak, mikor néhány bátor ember elbükült és megfékezte őket. Ekkor ért oda a kocsis gazdája, *Kerti Pál*, falusi gazdaember, a ki aztán átvette az elszabadult fogatot. Mert a lovak egyikszálló udvaráról futottak ki megvadulva a kocsival, épen, mikor a gazda felakart ülni a bakra s így száguldhattak végig az utcán a nélkül, hogy megfékezhetnék volna őket. Még ezer szerencse, hogy nem gázoltak el senkit a vásári forgalomban.

— **(Az orvosok és a halandóság.)** Különös iróniája a sorsnak, hogy épen abban az osztályban van a legdusabb aratása a halálnak, mely a legtöbb áldozatot pörli el tőle: az orvosokéban. Az intellektuális foglalkozású osztályok között az orvosok rendjében legnagyobb a halandóság — legalább Angliában így van. A *British Medical Journal* közöl egy statisztikát, a melyben az orvosok 966 halálzással szerepelnek, míg a jogászok 821, a teológusok 533 halálesettel vannak feltüntetve. A mi a halál okát illeti, a legtöbb orvos szivbajban hal meg, a tüdőbajok kevésbé pusztítanak körükben, mint más osztályokban. Sok orvost elragad azután az üzleti baj, a

cukorbetegség és — az öngyilkosság. Ez utóbbinak az áldozatai egyre növekedőben vannak, a mi azt mutatja, hogy Angliában is fölötte nehéz az orvosoknak az élet.

— **(A pálinka.)** A pálinka juttatta a bajba azt a napszámos embert, a ki tegnap este kilenc órakor a Jókai-téren botrányt okozott s az érte menő rendőrt megtámadta. A rendőr azonban hamarosan ártalmatlanná tette és bekísérte a börtönbe, honnan az ügyeletes rendőrbiztos elé állították. Egyelőre azonban nem lehetett kihallgatni, mert azt vette a fejébe, hogy nem vall semmit s különösen, hogy nem mondja meg a nevét. S mert a rendőrök közül senki sem ismeri, hát lecsukták újra és most ott aluszsza ki a pálinka okozta ködöt a fejből a börtönben. Ha majd kijózanodik, akkor talán megmondja, hogy mi a neve és hol lakik?

— **(Megrendszabályozott divat.)** A posta és távirdaigazgatóság, miután újabb a képes levelezőlapok nagyon is divatba jöttek és nagyon sok visszaélésre adtak alkalmat, a visszaélések megszűnése érdekében a következő figyelmeztetést küldte az érdekelt iparvállalatokhoz: A magánipar által előállított levelezőlapoknak a magyar postaigazgatás által kiadott levelezőlapokkal egyezően, ugyanolyan nagyságu, vagyis 9 centiméter széles és 14 cm. hosszú és ugyanolyan vastagságu papirból készült gyártmánynak kell lenni. A papir színének a megválasztása a feladó tetszésére van bízva. Az ily gyártmányokra a belföldön más fölírás, mint »Levelező Lap« illetve a nemzetközi forgalomban »Levelező Lap« (Carte Postale) alkalmazni nem szabad. Az ilyen egyszerű levelezőlap feladás előtt 2 krajcáros levéljeggyel bérmentesítendő. A címoldal a címre, kezelésre és kézbesítésre vonatkozó adatokon kívül más megjegyzést, nem tartalmazhat mint a feladó nevét, címét vagy üzletét. A magánipar által előállított levelező lapon a »Magyar királyi posta« felírás és a magyar címer használata nincs megengedve. Az ilyen levelezőlapokat a postahivatalok szállításra nem fogadják el s ha azok a levélgyűjtő szekrények útján vagy más közvetett módon kerülnek feladásra, nem továbbítják és nem kézbesítik, hanem a mennyiben a feladók kipuhathatók — visszaadják, ha pedig ismeretlenek, visszakézbesíthetetlen levelek módjára kezelik és az előirt határidő letelte után megsemmisítik.

— **(Trónöröklési rend az európai államokban.)** Az európai császárságokban és királyságokban a jelenlegi uralkodóknak jóformán csak a harmadrésze jutott egyenes öröklés során a trónra. A 17 európai császárság és királyság közül csak 6 uralkodó uralkodik egyenes trónutódlás következtében, melynél t. i. a legidősebbik fiu követte atyját a trónon. Ezek a következők: a német porosz, a szász, a württembergi, olasz, belga és szerb uralkodók. Valamennyi többi államban a jelenlegi uralkodó nem normális uton jutott a trónra. Svédországban, Portugáliában, Bajorországban és Törökországban testvér követte a testvért, Osztrák-Magyarországban és Angliában unokaöcs, illetőleg unokanővér követte nagybátyját, illetve nagynénjét. Oroszországban a tulajdonképeni trónörökös elhalálozván, a második fiu következett atyja után. Dániában a nő unoka-

fivér váltotta föl elődjét. Ha pedig az államok jövőjét tekintjük, úgy két államban, t. i. Spanyol- és Bajorországban kiskoru uralkodók jutnak a trónra, míg Osztrák-Magyarországban, Romániában, Szászországban és Württembergben kiskorúság esetében az egyenes trónutódlás ki van zárva.

— **(Kigyók nyelve.)** A ki valaha kigyót megfigyelt, okvetlenül észrevette, hogy mily sokat használja a kigyó a nyelvét. A hosszú, keskeny, hasított nyelvvel majdnem szünet nélkül szimatol a kigyó és csak nagyon ritkán pihenteti ezt a delikát szervét. Mindez nem ok nélkül történik, mert, mint de Grijo vizsgálatai kiderítették, a kigyónak a nyelve sokkal több szolgálatot tesz, mint ez más állatnál tapasztalható. A kigyó ugyanis nagyon rövidlátó, elannyira, hogy a közelébe jutott tárgyról a nyelvvel szerez tudomást. A nyelv nála azt a szerepet játsza, a mit a rovaroknál a csáp: tapogató szerv, melynek segítségével nemcsak tájékozódik, de finomabb kiismerésre is képes. Így a nyelve mondja meg neki, hogy valamely táplálék megehető-e, hogy a közelébe került kigyó vele egy fajhoz tartozik-e, vagy pedig ellenség, továbbá a nyelv segíti őket zsákmányuk utjának a feltalálásában. Mindebből kitűnik, hogy a kigyónál a többi érzék mellett még sajátos nyelv-érzék is van kifejlődve, melynek tanulmányozására csak ezután kerül majd a sor.

— **(Az automobil kocsik.)** Az önmozgó kocsik hódítása egyre nagyobb térre terjed. Ismeretes, hogy London után immár Párisban is egész sereg villamos bérkocsi száguldoz. E téren a vezetést azonban Franciaország kezdte meg s ott folytatják legnagyobb sikerrel az automobil kocsikkal való kísérleteket. 1895-ben volt a Páris-Bordeaux-Párisi kocsiverseny, s az 1200 kilométernyi távolságot az elsőnek beérkező önműködő-kocsi 48 óra 48 perc alatt futotta be, vagyis átlag 24.6 kilométert tett óránként. Ujabbban a franciák nemcsak a személyszállításra, de a teherszállításra berendezett kocsikkal is kísérleteznek. Azt próbálják, hogy egyegy motoros kocsi 1000 kilogrammnyi terhet továbbítson. Az eredmények annyira kielégítőek, hogy a személy és teherforgalomban a motoros kocsik immár pótolhatják a lovakat, s amellet olcsóbbak is, mint a lótarás költségei. A párisi villamos bérkocsik naponta 60 kilométert bejárnak, de az önműködő kocsik legnagyobb részét eddigelé a gőz- és benzin-motorok hajtják. Pedig a villamos erőé itt is a jövő.

A főhadnagyné.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. augusztus 2.

Az élet hétköznapi drámái között nem utolsó az a titokzatos eset, mely ma történt egyik szigeti-országuti kisebb vendéglőben.

A vendéglőbe tegnap este, jobban mondva az éjjel, tizenkét óra előtt egy fiatal, husz évesnek látszó nő kopogtatott be. A jövevény kezében egy kis kézitáskát tartott, a mi arra mutatott, hogy idegen a városban s most érkezett ide. Az is volt, mint ő maga is kijelentette mindjárt, mikor arról tudakozódott, nem huzhatná-e meg magát valahol az éjszakára egy kis szobácskában.

A vendéglősnek feltűnt, hogy mikép ke-

rülhetett erre kifelé az idegen nő, mikor a vasutról jövet a többi utasok után menve, szépen eljuthatott volna a város központján levő szállodákba is. De azért nem kérdezte meg ez iránt a fiatal nőt, a ki elég jól volt öltözve es bizalmat keltő volt egész megjelenése. Szólt hát a feleségének, hogy nyisson egy szobát a nőnek. Mikor a kocsmárosné erre kivezette az asszonyt a kocsmából és el akarta a kezéből venni a kezitáskát, hogy majd ő viszi, a nő szinte ijedten tiltakozott:

— Nem, nem! Jobb szeretem csak én vinni.

Aztán lefeküdt hamarosan az egyetlen vendégszobában a fiatal nő s a kocsmárosék is nyugalomra tértek.

Ma reggel korán, ugy hat óra tájban, mikor a kocsmárosné az udvaron rendezkedett, megkopogtatta rá a vendégszoba ablakát a nő. A kocsmárosné bement hozzá és már teljesen felöltözve találta.

— Van-e egy kis ideje, hogy meghallgasson, jó asszonyom? Kérdezte tőle a vendég. Persze a kocsmárosné előzékenyen válaszolt, hogy hát mért ne volna.

— Van, van. Csak tessék beszélni; édes . . .

Itt a megszólítást kereste, hogy kisaszszonyinak, vagy asszonymnak cimezze-e a fiatal nőt.

— Asszony vagyok, felelte az. És épen erről akarok magának beszélni.

— Csak tessék, édes nagysága, csak tessék.

— De meg kell ígérnie, hogy a mit elmondok, arról nem szól senkinek, csak akkor, ha délig vissza nem térnék. Akkor, nézze, ezt a táskát, a miben irásaim és ékszereim vannak, maga tegye el, mert én akkor már nem tudom, mikor jövök érte vissza.

— Istenem, csak nem akar . . .

Kiáltott a kocsmárosné megijedve.

— Legyen nyugodt, jó asszony. Azért nem jövök érte vissza mindjárt, mert nem lesz rá sürgetős szükségem. Lesz helyette egész más, sokkal drágább valamim. Meg lesz a . . . férjem!

— A férje! Hát a nagyságának talán . . .

— Igen. Most nincs férjem. Azaz, hogy nem is volt. Asszony vagyok a nélkül, hogy bekötötték volna a fejemet. Ej, no, hiszen érti, azt hiszem.

— Értem, értem. Hát ugy . . .

— Bizony ugy. Eszéki lány vagyok, a ki a télen megismerkedtem otthon egy főhadnaggyal. Az ismeretségből szerelem lett s mivel házasságot ígért, s ígérte, hogy értem otthagyja a katonaságot és valami hivatalt vállal, hát hittem neki. Mikor aztán be kellett volna váltania a szavát, akkor elhagyott.

— Óh, óh, szegény lélek! S aztán itt van Pécsen?

Kérdezte nagy sopánkodva a kocsmárosné.

— Itt kell neki lennie. Azaz hogy itt is van, mert a levelében idehivott s itt találkozunk ma reggel nyolc órakor az egyik vendéglőben. Mi is a neve? . . . Hét vezér, vagy ilyesforma . . .

— Hét fejedelem, javította ki az asszony.

— Igen, igen, ott.

— Tudja-e a nagysága, merre van?

— Nem én, lelkem. S épen ezért fordulok magához. Ezen az utcán befelé majd csak eljutok, míg egy fiakkert nem találok. Hanem, tudja lelkem, elfogyott a pénzem. Adjon öt forintot addig, míg visszajövök. Hogy a kocsist kifizethessem

A nő fellépése nemcsak a szivét nyerte meg a kocsmárosnének, de imponáló hatással is volt reá. És szó nélkül odaadta neki a kért

összeget. S távoztakor többször is megkérdezte:

— De a táskáért visszajön a nagysága, ugy-e? Mert nem szeretek én olyan drágaságokat őrizni magamnál.

A fiatal nő pedig mosolyogva felelte, hogy visszajön. Különbben is két arany karperec van a táskában, meg egy arany nyaklanc. A mi összevissza száz forint volt s most is megér vagy ötvenet.

S fel is nyitotta a táskát az idegen nő és megmutogatta a finom, selyempapirosba takart ékszereket.

Aztán pedig elsielt, anélkül, hogy a táska kulcsát magához vette volna.

Hamarosan visszatért azonban. Az arca levert volt s a kocsmárosnének sirva panaszkodta:

— Hiába vártam, nem jött el. Sőt ugy látszik, bolonddá tartott. Azt mondják, a kiktől kérdezősködtem, hogy olyan nevű főhadnagy sohse volt Pécsen.

— Hát hogy hívják, lelkem nagysága, ha szabad kérdeznem?

Felelet helyett azonban a fiatal nő egyszerre a fájdalomtól a haragba csapott át.

— De majd megtalálom! Megyek utána Budapestre; bizonyosan ott van!

S ezzel szobájába sietett s utána a kocsmárosné.

A mikor a kézi táskát kezébe kapta a fiatal nő, meglepetve szólt:

— Hát ebben benne felejtettem a kulcsot?

— Benne ám, nagysága, de . . .

A kocsmárosnének azonban nem volt ideje többet szólni.

A nő kikapta a táskából az ékszereket és egy pillanatig figyelmesen vizsgálva, felkiáltott:

— Ezek nem az én ékszereim! Ez a karperec is hamis, ez is! A lánc meg nem is

sárga, fényes, hanem látszik rajta, hogy réz... Maguk kicserélték az én ékszereimet!

S a meglepetéstől még magához sem tért a korcsmárosné, a fiatal nő már kezében a táskával kint volt az utcán, ott is kiabálva: — Megyek a rendőrségre! Ott majd megtanítják magukat! Majd előadják az ékszereimet, előadják!

S a másik percben már messze járt, bent az utcának beelé vezető részén és egyik sarkon csak lefordult, hogy nem láthatták többé.

A korcsmáros, míg ezek történtek, nem volt otthon. Mikor kilenc óra felé haza jött, akkor a felesége elmondott neki mindent. Hogy a vendég öt forintot kért tőle s ezt még azzal a hálátlansággal visszazonozta, hogy ráfogta, hogy kicserélte hamisakkal az ékszereit.

Persze a férj rögtön szaladt a rendőrségre. Ott mindenké előtt azt a felvilágosítást nyerte, hogy senki sem tett panaszt ellenük s az ékszeres asszonyt nem is látták a város házában.

Ekkor kezdett a dolog világos lenni a korcsmáros előtt, a miben a rendőrségen is segítségére voltak.

— Bizonyára, valami csaló lehetett az, a ki magukat így rászédte.

És az is volt. Ugy látszik, ebben van gyakorlottsága a szélhámos fiatal nőnek. Utazgat s minden városban megcselekszi azt, a mit itt Pécsen. Ingyen szállást kap s hol öt forintot, hol többet is kicsal s aztán még ő fenyegetőzik a — rendőrséggel. Lehet, hogy máshol örültek a rászédett emberek, hogy nem lett kellemetlenségük a hatósággal, most azonban ez eset nyilvánosságra jutván, keresni fogják a szélhámos ál-főhadnagyét.

Vidéki hátralékosainkat tisztelett el kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet. irodalom.

○ **Zeneszerzők életkora.** A virágot, meg a dalt kedvelők rendszerint jó emberek szoktak lenni. A jó emberek pedig sokáig élnek. Innen pedig következtethetjük, hogy a zeneszerzők is magas életkort érnek el. A mint egy statisztikus állítja, a zeneszerzők átlagos életkora 67 év. Ime a hírneves komponisták életkora: Auber 89, Bach 65, Beethoven 57, Berlioz 66, Boildieu 60, Brahms 64, Bülow 64, Cherubini 82, Chopin 40, Clementi 80, Cornelius 50, Cramer 87, Donizetti 51, Dorn 88, Erkel 69, Glück 73, Gounod 76, Händel 74, Haydn 74, Hiller 74, Hummel 49, Kreutzer 69, Lachner 86, Orlando li Lasso 74, Liszt 75, Lortzing 48, Néhul 54, Mendelssohn 38, Meyerbeer 73, Mozart 35, Paganini 58, Palestrina 80, Rameau 81, Rossini 76, Rubinstein 66, Scarlatti 74, Schubert 31, Schumann 46, Schutz 87, Smetana 60, Spontini 77, Taubert 80, Wagner 70, Weber 40. Ime: fiatalon csak Chopin, Mendelssohn, Mozart, Schubert és Weber haltak meg.

○ **A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zeneműfolyóirat** augusztus 1-i 15 füzete különösen érdekes zeneműtartalommal jelent meg, tartalmazza: I. »Szomorúan szól a harang.« II. »Csendes eső az őszi eső.« Magyar dalokat. III. *Rose Gy.* »Mézesetek« című népszerű indulóját. IV. *Mendelssohn B. Félix* »Szel nyargalta tarmezőn« műdal duettet. V. *Bargiel Valdemar* »Emléklap« Szalondarabját. Ily gazdag választékát és a legújabb műveket találja meg a zongorázó közönség a »Zenélő Magyarország« minden füzetében. Minden füzet 10—10 oldal zenét tartalmaz. Előfizetési ára a most folyó III. évnegyedben 6 hasonló gazdag tartalmu füzetre 60 oldal zenetartalomnak 1 frt. Előfizethetni a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatalában Budapesten,

VI. Csengery-utca 62. sz. a. honnan mutatványszámot bárhova ingyen és bérmentve küldenek.

TÁVIRATOK.

— **Meghalt tudós.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Télfi Iván* Budapesten, a »Pannonia«-szállóban, a hol huszonhét éve lakott, meghalt. *Télfi Iván*, nyugalmazott egyetemi tanár, egyike volt legjelesebb klasszikus tudósainknak s lefordította Homeroszt és csaknem az összes nevezetesebb görög írók műveit.

— **Allamtitkár-változás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Vörös László*, a távozó kereskedelemügyi államtitkár, ma bucsuzott el megható beszédben a miniszteriumtól. *Schmidt József*, a millenniumi kiállítás volt igazgatója, az új államtitkár, szintén beszéddel vette át ugyancsak ma a hivatalt.

— **Bismark halálához.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Berlinből írják: Tegnap este negyednyolc órakor a friedrichsruhei községi lelkész be-szentelte *Bismark* holttestét s aztán a tetemet bezárták a koporsóba; előbb azonban odatették a herceg szivére a piros rózsákból kötött bokkrétát, melyet nővére, *Arnim* grófné hozott a koporsóra. A koporsó lezárásánál ott volt az egész család. Nyomban ezután megjött

Hohenlohe herceg is, fekete civilruhában. Vadásza óriási koszorút hozott utána, melynek szalagján a porosz államminiszterium ajánlása olvasható. *Hohenlohe* kilenc órákor tovább utazott Kielbe. A halottas szobában ott maradt a történelmi nevezetességű íróasztal, melyen a német-francia békekötést aláírták. Rajta hever az a revolver is, melylyel egy *Kullmann* nevű ember a kancellárt Kissingenben le akarta löni. *Vilmos* császár megbizta *Begas* tanárt, hogy készítse el a szarkofag rajzát, mely a nagy halottat vértés ezredi uniformisban ábrázolja. Az egyházi be-szentelés ma este lesz legszűkebb családi körben. A friedrichsruhei mauzoleumot Bismarknak hamburgi barátai és tisztelői fogják felállíttatni. A hamburgi hatóságok küldöttségeket menesztnek Friedrichsruhebe.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, aug. 2.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.27; későbbi szállítás: 8.43; — *Tengeri*, augusztusra: 4.15; őszre: 4.85. — *Rozs*, őszre: 6.53. — *Zab*, őszre: 5.36.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák* hitelrészvény: 363.80. — *Magyar* hitelrészvény: 398. — *Államvasut*: 362.

Nyilt-tér.*)

Minthogy a tavasz előrehaladásával **esemőt, gyermeket és felnőttet** egyaránt fenyeget a **járványok veszélye**, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert **olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz** lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezet-szerként szerepel, másrészt mert **dús szén-sav-tartalmánál fogva, specifikus óvoszer** is a **típus, cholera és a gyermekek tífhoit-szerű** tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a **csecsemőt is megvédi** az ilyenkor nagyon veszélyes **hurutos bélbántalmak** ellen, **mig szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer.** A már meglevő **gyomor- és bélhurutot** gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szén-savánál fogva a **gyomor és bél idegeire**; a gyermekek **lázás megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.**

— **Kedvelt borviz.** —

A mohai Agnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Edeskaty I.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Hirdetések.

3 Szeifert-féle billárd

(ezek közt 1 fordítható), mind márvány-lappal ellátva és a legjobb karban, továbbá: **Thonet-féle nádszékek, nagy tükrök, kávéházi ezüst felszerelés, folyosóra alkalmas nagy ablakok, ajtók tokostól, kerti székek stb.**

jutányos áron eladóknak.

Megtekinthetők: **Pécsett, apáca-utca 5. sz. földszint balra.**

9275. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a szigetvári takarékpénztár végrehajtónak **Varga József és Varga Ferenc** végrehajtást szenvedők ellen, 50 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a szt.-lőrinci kir. járásbíróház területén lévő, **Szent-Gál község határában fekvő a szt.-gáli 69. sz. tjkben levő II. 1—6 r. sz. a foglalt 1/8-ad telekre s aránylagos legelő illetőségre, 481 frt becsértékben, a 267. sz. tjkben felvett 764 hrsz. a felvett ingatlanra az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi Október hó 5. nejján d. e. 10 órákor Szt.-Gál község bíróságán megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.**

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 48 frt 10 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi június hó 30. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Finkey Pál

kir. trvszéki bíró.

Ügyes

gyakornok

alkalmazást nyer fizetéssel.

Ajánlatok magyar és német nyelven e lap kiadóhivatalába **15 jelige alatt** küldendők.

Egy vizsgázott gépkezelő-kovács,

ki a gépjavításban is jártas és a legjobb bizonyítványokkal bir, **uradalmaknál** alkalmazást keres. (Ozim a kiadóhivatalban.)

9630. szám.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a szigetvári takarékpénztár végrehajtónak, **Kovács Miklós és Gyuró János** végrehajtást szenvedők ellen, 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a szt.-lőrinci kir. járásbíróház területén levő, **Szent-Gál község határában fekvő, a szt.-gáli 273. sz. tjkben felvett I 13/128.-ad telek, erdő és legelő illetőségre, az 5. sz tjkben felvett I. 4/8, teleknek, 5. sz. háznak, erdő legelő illetőségre, az 5. sz. tjkben felvett 7. 149 a. és 796 a. hrsz. fekvőségre Gyuró János jogán Gyuró Ferenc nevének álló 2/24-ed, illetve a 212. sz. tjkben 2/12-ed részére az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi Október hó 5. napján d. e. 10 órákor Szent-Gál község bíróságán megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.**

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis, 41 frt 50 krt, 13 frt 48 krt, 11 frt 16 krt, 7 frt 77 krt, készpénzben, vagy az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi július hó 16. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Finkey Pál

kir. tszéki bíró.

Nines többé láb-fájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel** látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságú 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

— **Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.** —

Egyedülli raktár Pécsett: **BENCZENLEITNER JÓZSEFNÉI és Dombóvárrott: WEINER P. JÓZSEFNÉI.**

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenállóak,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.